

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 26 maja 2005 r.

w sprawie C- 478/03 Celtec Ltd przeciwko Johnowi Astley'owi i in. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez House of Lords) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 77/187/EWG — Artykuł 3 ust. 1 — Ochrona praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstwa — Prawa i obowiązki wynikające dla zbywającego z istniejącej w dacie przejęcia umowy o pracę lub stosunku pracy — Pojęcie „daty przejęcia”)

(2005/C 182/22)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C-478/03 mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez House of Lords (Zjednoczone Królestwo) postanowieniem z dnia 10 listopada 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 17 listopada 2003 r. w postępowaniu: Celtec Ltd przeciwko Johnowi Astley'owi i in., Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, K. Lenaerts (sprawozdawca), N. Colneric, E. Juhász i E. Levits sędziowie; rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 26 maja 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Artykuł 3 ust. 1 dyrektywy Rady 77/187/EWG z dnia 14 lutego 1977 r., w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich, odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części zakładów, należy interpretować w ten sposób, że data przejęcia w rozumieniu tego przepisu odpowiada dacie, w której dokonane jest przejęcie, przez przejmującego od zbywającego, statusu pracodawcy odpowiedzialnego za eksploatację przejętego podmiotu. Data ta jest ściśle określonym momentem, który nie może być przesunięty na inną datę w zależności od woli zbywającego lub przejmującego.
2. Dla celów zastosowania wyżej wskazanego przepisu, umowy o pracę oraz stosunki pracy istniejące w dacie przejęcia, w wyżej przedstawionym rozumieniu, pomiędzy zbywającym a pracownikami przypisanymi do przejmowanego przedsiębiorstwa, uznaje się za przejęte przez przejmującego od zbywającego w wyżej wskazanej dacie, niezależnie od uzgodnień poczynionych w tym względzie przez tych ostatnich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 21 z 24.01.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 26 maja 2005 r.

w sprawie C- 498/03 Kingscrest Associates Ltd, Montecello Ltd przeciwko Commissioners of Customs & Exise (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez VAT and Duties Tribunal, London) ⁽¹⁾

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 13 część A ust. 1 lit. g) i h) — Transakcje zwolnione od podatku — Świadczenia ściśle związane z pomocą społeczną i zabezpieczeniem społecznym — Świadczenia ściśle związane z opieką nad dziećmi i młodzieżą — Świadczenia wykonywane przez podmioty inne niż instytucje prawa publicznego, uznane za mające charakter społeczny przez zainteresowane Państwo Członkowskie — Podmiot prywatny mający cel zarobkowy — Pojęcie charakteru społecznego)

(2005/C 182/23)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C-498/03 mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez VAT and Duties Tribunal, London (Zjednoczone Królestwo) postanowieniem z dnia 10 czerwca 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 26 listopada 2003 r., w postępowaniu **Kingscrest Associates Ltd, Montecello Ltd przeciwko Commissioners of Customs & Exise**, Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas, prezes izby, A. Borg Barthet, A. La Pergola, J. Malenovský i A. Ó Caoimh (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 26 maja 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Pojęcie „charitable” występujące w angielskiej wersji językowej art. 13 część A ust. 1 lit. g) i h) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku stanowi autonomiczne pojęcie prawa wspólnotowego, które powinno być interpretowane z uwzględnieniem wszystkich wersji językowych tej dyrektywy.

2) Pojęcie „podmiot uznany za mający społeczny charakter przez zainteresowane Państwo Członkowskie”, o którym mowa w art. 13 część A ust. 1 lit. g) i h) szóstej dyrektywy 77/388, nie wyłącza podmiotów prywatnych mających cel zarobkowy.

3) Do sądu krajowego należy określenie, z uwzględnieniem w szczególności zasady równego traktowania oraz zasady neutralności podatkowej, biorąc pod uwagę treść świadczonych usług, a także warunki ich wykonywania, czy uznanie danego podmiotu prywatnego mającego cel zarobkowy, a w związku z tym niemającego w świetle prawa krajowego statusu „charity”, za podmiot mający społeczny charakter do celów zwolnień przewidzianych w art. 13 część A ust. 1 lit. g) i h) szóstej dyrektywy 77/388, przekracza zakres swobodnego uznania przyznanego tymi przepisami Państwu Członkowskim na potrzeby takiej kwalifikacji.

(¹) Dz.U. C 21 z 24.01.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 26 maja 2005 r.

w sprawie C-536/03 (wniosek Supremo Tribunal Administrativo o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym):
António Jorge L^{da} przeciwko Fazenda Pública (¹)

(Podatek VAT — Artykuł 19 szóstej dyrektywy VAT — Odliczenie podatku naliczonego — Działalność w sektorze nieruchomości — Towary i usługi wykorzystywane zarówno do transakcji podlegających opodatkowaniu, jak i transakcji zwolnionych z podatku — Częściowe odliczenie)

(2005/C 182/24)

(Język postępowania: portugalski)

W sprawie C-536/03 mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) postanowieniem z dnia 26 listopada 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 22 grudnia 2003 r., w postępowaniu: **António Jorge L^{da} przeciwko Fazenda Pública**, Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, R. Silva de Lapuerta (sprawozdawca), J. Makarczyk, P. Küris i G. Arestis, sędziowie, rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 26 maja 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Artykuł 19 dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, stoi na przeszkodzie temu, aby do mianownika ułamka umożliwiającego obliczenie części podlegającej odliczeniu została włączona wartość robót

budowlanych w toku wykonanych przez podatnika w ramach działalności w sektorze budownictwa cywilnego, jeśli wartość ta nie odpowiada przekazaniu towarów lub świadczeniu usług, którego już dokonał, które zostało rozliczone lub za które otrzymał zapłatę.

(¹) Dz.U. C 47 z 21.02.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 7 czerwca 2005 r.

w sprawie C-543/03 Christine Dodl, Petra Oberhollenzer przeciwko Tiroler Gebietskrankenkasse (wniosek Oberlandesgericht Innsbruck o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) (¹)

(Rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 i nr 574/72 — Świadczenia rodzinne — Zasiłek wychowawczy — Prawo do świadczeń tego samego charakteru w Państwie Członkowskim miejsca zatrudnienia i w Państwie Członkowskim miejsca zamieszkania)

(2005/C 182/25)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-543/03 **Christine Dodl, Petra Oberhollenzer** przeciwko **Tiroler Gebietskrankenkasse**, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Oberlandesgericht Innsbruck (Austria) postanowieniem z dnia 16 grudnia 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 29 grudnia 2003 r., Trybunał (wielka izba), w składzie: V. Skouris, Prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans i A. Rosas, prezesi izb, C. Gulmann, J.-P. Puissechet, K. Schiemann (sprawozdawca), J. Makarczyk, P. Küris, E. Juhász, U. Löhmus, E. Levits i A. Ó Caoimh, sędziowie; rzecznik generalny: L. A. Geelhoed; sekretarz: K. Sztranc, administrator, wydał w dniu 7 czerwca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Dana osoba posiada przymiot „pracownika” w rozumieniu rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie zmienionego i uaktualnionego rozporządzeniem (WE) nr 1386/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 czerwca 2001 r. od chwili gdy jest ona ubezpieczona, choćby na wypadek tylko jednego ryzyka, z tytułu ubezpieczenia obowiązkowego lub fakultatywnego w ramach powszechnego lub szczególnego systemu zabezpieczenia społecznego o którym mowa w art. 1 lit a) tego samego rozporządzenia, bez względu na istnienie stosunku pracy. Do sądu krajowego należy dokonanie koniecznych ustaleń w celu określenia czy, podczas okresu, za który skarżące w postępowaniu przed sądem krajowym żądają spornych zasiłków, podlegały one działowi austriackiego systemu zabezpieczenia społecznego i w rezultacie, były one objęte zakresem pojęcia „pracownik najemny” w rozumieniu tego przepisu art. 1 lit. a).